

Staten i Virkeligheden faar den Skat, som man har tiltænkt den, og — jeg vil sige til — at man paa den anden Side ikke paalægger Stattebyerne større Besvær, end der er uundgaeligt for Niemedet. For mig staar det saaledes, at dette sidste Hensyn næsten med Nødvendighed maa føre til, at man indlægger Skatten enten ved Begyndelsen af hele Tilvirkningen, det vil sige lægger den paa Raastoffet, eller ogsaa først ved Afslutningen, det er: lægger den paa det færdige Produkt, medens ethvert Forsøg paa at lægge Skatten midt ind i Produktionen efter min Overbevisning vil vise sig at medføre større Byrder og Gener for Producenten end at lægge Skatten ved Begyndelsen eller Afslutningen af Virksomheden. Deraf følger ligefrem, at, naar jeg ikke har kunnet enes med Udvalget og, som jeg altsaa maa antage, heller ikke med Thinget om en Skat paa Raastoffet, maatte jeg holde fast paa som det næstbedste, at Skatten blev lagt paa det færdige Produkt, hvorimod jeg saavel af Hensyn til den forøgede Gener for Producenten som af Hensyn til den efter min Mening slappere Kontrol med, at Staten virkelig fik, hvad der tilkom den, maatte meget fraraade at lægge Skatten midt ind i Produktionen. Det er altsaa som den efter min Mening næstbedste Basis for en Olfkat, at jeg tillader mig at anbefale det ærede Thing at vedtage det af mig i Overensstemmelse med det hele af Thinget nedsatte Udvalg stillede Vædringsforslag. Jeg haaber, at den ærede Stiller af Underændringsforslaget til Vædringsforslagets § 1 ikke har Noget imod, at jeg berører det med det Samme, jeg har Ordet, skjøndt den ærede Forslagsstiller ikke endnu har udtalt sig om det. Forslaget gaar jo ud paa at forøge Skatten fra 2 til 4 Kr. pr. Tønde Ol. Jeg skal indstrænke mig til derom at bemærke, for det Første, at jeg nu ligesom tidligere maa anføre det for betænkeligt at gjøre en ny Skat for stor fra Begyndelsen af, inden man har vundet fuld Sikkerhed for, at hele Apparatet virker saaledes, som man har tænkt sig, og at Kontrollen er tilstrækkelig; thi saa meget er jo klart, at Fristelsen til at omgaa Skatten bliver dobbelt saa stor, naar Skatten bliver 4 Kr., som naar den bliver 2; noget Absolut kan man naturligvis ikke sige i den Henseende. Det var den ene Bemærkning, jeg vilde gjøre. Min anden Bemærkning falder meget nær sammen med, hvad den ærede Ordfører allerede har udtalt. Det forekommer mig nemlig, at man i ethvert Tilfælde gjorde bedst i ikke at tage en definitiv Bestemmelse om en Forhøjelse af Skatten fra 2 til 4 Kr., før efterat Behandlingen af Forslaget til Revision af Toldloven er

skredet et Skridt videre; thi da vil man have et langt klarere Overblik, end man nu har, over, hvorvidt en Forhøjelse af Olfkatten fra 2 til 4 Kr. vil komme til at tjene til en Forhøjelse af de nuværende indirekte Skatter eller blot til at udfylde et Hul, som der er blevet ved Behandlingen af Toldloven. Jeg vilde anføre det for at være heldigt, om dette Forslag først var kommet frem og kommet til Overveielse og Afgjørelse paa et senere Trin, efterat Toldloven var passeret 2den Behandling; men selv om den ærede Forslagsstiller ikke er enig med mig deri, vil jeg dog tillade mig i ethvert Tilfælde at betragte Afstemningen herom som kun foreløbig, idet jeg troer, at det er uundgaeligt, at der maa tages et vist Hensyn til Udfaldet af Behandlingen af Toldloven ved Afgjørelsen af dette Spørgsmaal ligesaa vel som ogsaa til den tredie Lov, der følger jævnsides med disse, nemlig Loven om Brændevinsbestemmelserne, som jo nu allerede er passeret 2den Behandling.

P. Pedersen: Ja, jeg har tilladt mig at stille det lille Underændringsforslag, som jeg nu skal tillade mig at begrunde. Forslaget gaar jo, som ærede Medlemmer vilde se, ud paa at forandre Olfkatten fra 2 til 4 Kr. pr. Tønde. Da jeg stillede dette mit Forslag, havde jeg det Haab, at det ikke skulde møde stærk Modstand her i Thinget hverken fra de ærede Medlemmers eller fra den høitæredede Finantsministers Side, ligesaa lidt som jeg antog, at det kunde være nogen Hindring for Lovens Fremme i det andet Thing, da det Udvalg, som var nedsat i det andet Thing i 1872 til at behandle Toldloven, dengang foreslog en Olfkat af 4 Rd. pr. Tønde. Jeg skal lige strax sige, at det har paa ingen Maade været min Hensigt i nogen Henseende at lægge denne Lov Hindring i veien. Tværtimod, jeg kunde ønske, at man kunde fremme den saa hurtig som muligt, og jeg kunde være tilbøielig til at ønske, at man kunde enes om denne Lov og baade faae den vedtaget og stadfæstet, saa at den kom til at træde i Virksomhed uden Hensyn til, hvilken Skæbne de andre Skattelove fik. Naar jeg har stillet mit Underændringsforslag, har Grunden været den, at det har forekommet mig, at, naar man overhovedet skal til at beskaffe bairisk Ol, hvad jeg finder rimeligt, er 2 Kr. noget Lidt at begynde med, og jeg kan ikke rigtig godkjende de Grunde, som bleve anførte af den ærede Finantsminister, naar han mente, at det var bedst at begynde med en lille Skat, thi man kunde altid forhøje den. I den Henseende tror jeg, at den ærede Finantsminister tager feil. Jeg tror, at det vil gaa